

ΓΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΓΕΡΟΣ ΛΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ)

1) ΟΙ ΘΕΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ - ΑΡΕΤΕΣ

Οσίου Αρχιμανδρίτου Ιουστίνου Πόποβιτς

2) Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΗΣ «ΚΛΙΜΑΚΟΣ» & Η «ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΚΛΙΜΑΞ»

π. Γεωργίου Φλορόφσκυ, θεολόγου, ιστορικού, Καθηγ. Πανεπιστημίων

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

✠ Ιωάννου δσίου, συγγραφέως Της «Κλίμακος».

ΟΙ ΘΕΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ - ΑΡΕΤΕΣ

Οσίου Αρχιμανδρίτου Ιουστίνου Πόποβιτς

(19^{ος} - 20^{ος} αι., 25 Μαρτίου 1894 Βράνιε Ν. Σερβίας - 25 Μαρτίου 1979 Ι. Μ. Αρχαγγέλων Τσέλιε, Βάλιεβο, Σερβία)

✠ από το Χριστό δοσμένη και από τους Αγίους Πατέρες πραγματοποιημένη αποστολή της Εκκλησίας είναι: να φυτεύεται και να καλλιεργείται μέσα στην ψυχή του λαού μας η αίσθηση και η επίγνωση ότι κάθε μέλος της Ορθοδόξου Εκκλησίας είναι πρόσωπο καθολικό, αιώνιο, θεανθρώπινο· ότι είναι του Χριστού και δια τούτο αδελφός όλων των ανθρώπων, διάκονος όλων των ανθρώπων και κτισμάτων. Αυτός είναι ο σκοπός της Εκκλησίας. Αλλά ποια είναι τα μέσα, με τα οποία μπορεί αυτή να πραγματοποιεί αυτόν το θεανθρώπινο σκοπό; Τα μέσα δεν είναι άλλα από τα θεανθρώπινα.

Τα θεανθρώπινα μέσα δεν είναι άλλο παρά οι θεανθρώπινες ασκήσεις - αρετές. Και αυτές δύνανται να εφαρμόζουν επιτυχώς μόνον οι θεανθρώπινοι, οι χριστοφόροι ασκητές. Οι θεανθρώπινες αρετές **βρίσκονται μεταξύ τους σε ορλάνικη σχέση**. Η μία εκπληγάζει εκ της άλλης, η μία συμπληρώνει την άλλη.

✠ πρώτη μεταξύ των ασκήσεων - αρετών είναι η άσκηση της πίστewος. Δι' αυτής της ασκήσεως πρέπει να περάσει και συνεχώς να περνά η ψυχή του λαού μας, να παραδοθεί δηλ. η ψυχή αυτή στο Χριστό άνευ επιφυλάξεων και συμβιβασμών, να εμβαθύνει μέχρι τα θεανθρώπινα βάθη, να ανυψώνεται στα θεανθρώπινα ύψη. Πρέπει να δημιουργηθεί στο λαό μας το αίσθημα ότι **«πίστew του Χριστού είναι αρετή υπερεθνική, οικουμενική, καθολική, τριαδική»** και ότι το να πιστεύει κανείς στο Χριστό σημαίνει να υπηρετεί το Χριστό και μόνον το Χριστό, σε όλα τα γεγονότα της ζωής του.

✠ δευτέρα είναι: η θεανθρώπινη αρετή της προσευχής και της νηστείας. Η αρετή αυτή πρέπει να γίνει μέθοδος ζωής του ορθοδόξου λαού μας, να γίνει η ψυχή της ψυχής του, διότι η προσευ-

Κυριακή Δ' των Νηστειών (Ιωάννου της Κλίμακος)

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εβρ. στ' 13 – 20)

Ἄδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδένα εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὡμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· «Ἡ μὴν εὐλογῶν εὐλογῆσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε»· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερο βουλούμενος ὁ Θεός ἐπιδειξάι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην «εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος», ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεν Ἰησοῦς, «κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ» ἀρχιερεὺς γενόμενος «εἰς τὸν αἰῶνα».

ἡ χη και η νηστεία εἶναι τα παντοδύναμα μέσα τα δεδομένα ἀπὸ το Χριστό δια την κάθαρση ἀπὸ κάθε ἀκαθαρσία ὄχι μόνον του ἀνθρωπίνου προσώπου, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνίας, του λαοῦ, τῆς ἀνθρωπότητος. Η προσευχή και η νηστεία δύνανται να καθαρῖσουν την ψυχή του λαοῦ μας ἀπὸ τις ἀκαθαρσίες μας και τις ἀμαρτίες μας (Ματθ. 17, 19 – 21. Μάρκ. 9, 17 – 29). Η προσευχή και η νηστεία πρέπει να τελούνται δια τους φίλους και τους ἐχθρούς.

Ἡ τρίτη θεανθρωπίνη ἀρετή εἶναι η θεανθρωπίνη ἀρετή τῆς ἀγάπης. Η ἀγάπη αὐτή δεν ἔχει ὅρια· ἀγαπᾷ τους πάντας: ἀγαπᾷ φίλους και ἐχθρούς, ἀμαρτωλούς και κακούργους, δεν ἀγαπᾷ ὁμως τις ἀμαρτίες και τα ἐγκλήματα τους· εὐλογεῖ τους καταρωμένους. Η ἀγάπη του Χριστοῦ εἶναι πάντοτε παναγάπη. Αποκτάται δε η ἀγάπη αὐτή δια τῆς προσευχῆς, διότι εἶναι δῶρο του Χριστοῦ. Και η ὀρθόδοξος καρδιά με ἔνταση προσεύχεται: **Κύριε τῆς ἀγάπης, δώσε μου τὴν ἀγάπη Σου δια τους πάντας και τα πάντα!**

Ἡ τετάρτη εἶναι: η θεανθρωπίνη ἀρετή τῆς πραότητος και ταπεινώσεως. Μόνον ο «πρᾶος τῇ καρδίᾳ» καταπραΰνει τις ἀγριες καρδιές· μόνον ο ταπεινός τῇ καρδίᾳ ταπεινώνει τις υπερήφανες ψυχές. Ο ἄνθρωπος γίνεται πρᾶος και ταπεινός, ὅταν κάμει καρδιά τῆς καρδίας του τον πρᾶο και ταπεινό Ἰησοῦ. Κάθε ἄνθρωπος πρέπει να μάθει να προσεύχεται: **Πραότατε Κύριε, καταπραΰνον Κυριακή Δ' των Νηστειῶν (Ἰωάννου τῆς Κλίμακος)**

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἀδελφοί, όταν ο Θεός έδωσε την υπόσχεσή του στον Αβραάμ, επειδή δεν υπήρχε ανώτερος για να ορκιστεί, ορκίστηκε στον εαυτό του, λέγοντας: *Σου υπόσχομαι ότι θα σ' ευλογήσω και θα σου δώσω πολλούς απογόνους.* Έτσι πήρε ο Αβραάμ την υπόσχεση, και με την υπομονή του πέτυχε την εκπλήρωσή της. Οι άνθρωποι ορκίζονται σε κάποιον ανώτερό τους, κι ο όρκος δίνει γι' αυτούς τέλος σε κάθε αμφισβήτηση και υποδηλώνει επιβεβαίωση. Ο Θεός, λοιπόν, επειδή ήθελε να δείξει πιο καθαρά σ' αυτούς που θα κληρονομούσαν τα όσα υποσχέθηκε ότι η απόφασή του ήταν αμετάκλητη, την εγγυήθηκε με όρκο. Για δύο λοιπόν αμετακίνητα πράγματα, για τα οποία είναι αδύνατο να διαψευστεί ο Θεός, εμείς που καταφύγαμε σ' αυτόν οφείλουμε να μείνουμε σταθεροί σ' αυτά που ελπίζουμε. Αυτή μας η ελπίδα μάς ασφαλίζει και μας ββαιώνει σαν άγκυρα, και μας οδηγεί στα ενδότερα του καταπετάσματος, όπου μπήκε πριν από μας και για χάρη μας ο Ιησούς, αρχιερέας για πάντα όπως ο *Μελχισεδέκ.* (ΕΚΛΟΓΑΙΟΝ)

την αγρίαν ψυχήν μου! Ο Κύριος ταπείνωσε τον Εαυτό Του με τη μεγαλύτερα ταπείνωση: εσαρκώθη, έγινε άνθρωπος. Ταπείνωσε τον εαυτόν σου πιο κάτω από όλους: να είσαι τα πάντα τοῖς πᾶσι, αλλά δια Χριστού και κατά Χριστόν. Όταν είσαι μόνος σου, προσεύχου: Ταπεινέ Κύριε, ταπείνωσέ με δια της ταπεινώσεώς Σου!

Η πέμπτη είναι: η θεανθρωπίνη αρετή της υπομονής και ταπεινώσεως. Να υπομένεις το κακό, να μην ανταποδίδεις κακόν αντί κακού, να συγχωρείς πανεύσπλαχνα δια τις ύβρεις, τις συκοφαντίες, τις πληγές. Για τους ορθοδόξους το μαρτύριο είναι το καθαρτήριο. Χριστιανικό είναι όχι μόνον να υποφέρεις με χαρά τα παθήματα, αλλά και να συγχωρείς εκείνους που τα προκαλούν, να προσεύχεσαι δι' αυτούς ὁ Θεό, όπως ο Χριστός. Προσεύχου: **Μακρόθυμε Κύριε, δώσε μου τη μακροθυμία, τη μεγαλοψυχία και την πραότητα!**

Η αποστολή της Εκκλησίας μας είναι: να κάμει τις θεανδρικές αυτές αρετές - ασκήσεις, μεθόδους της ζωής του λαού. Το κύριο χρέος της είναι να δημιουργεί χριστοφόρους ασκητές. Η φωνή που πρέπει να ακούεται μέσα της είναι: *οπίσω προς τους χριστοφόρους ασκητές, προς τους Αγίους Πατέρες! Οπίσω προς τις ασκήσεις και αρετές των Αγίων Πατέρων!* Μόνον **οι ορθόδοξες ασκήσεις - αρετές** μπορούν να κάνουν **α γ ί α** την κάθε ψυχή και την ψυχή ολοκλήρου του λαού μας.

Οσίου Αρχιμ. Ιουστίνου Πόποβιτς, απόσπασμα από το βιβλίο 'Άνθρωπος και Θεάνθρωπος', εκδ. «ΑΣΤΗΡ»

Κυριακή Δ' των Νηστειών (Ιωάννου της Κλίμακος)

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΗΣ «ΚΛΙΜΑΚΟΣ» & Η «ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΚΛΙΜΑΞ»

π. Γεωργίου Φλωρόφσκυ, θεολόγου, ιστορικού, Καθηγ. Πανεπιστημίων

Η βιογραφία του Αγ. Ιωάννου «της Κλίμακος» πρέπει να αποκληθεί μάλλον εγκώμιο. Αυτή είναι μια περιγραφή του ως ενός που προσεύχεται και «θεωρεί»: «Γιατί ο Ιωάννης προσέγγισε το μυστικό όρος όπου οι αμύητοι δεν εισέρχονται, και, αφού ανέβηκε τις πνευματικές βαθμίδες, έλαβε το νόμο που έγραψε ο Θεός και έ-να όραμα». Ήταν κάποιος νεοεμφανισθείς Μωυσής.

Ονομαζόταν επίσης και «Σχολαστικός». Παραμένει ακόμα αβέβαιο πότε έζησε και από πού ήταν. Η ζωή του συνήθως τίθεται ανάμεσα στα έτη 570 και 649. Ήλθε στο Σινά πολύ νέος και πέρασε όλη τη ζωή του εκεί. Εντούτοις, φαίνεται ότι έζησε λίγο στην Αίγυπτο, στην Κρήτη και στην Ταβερνησία. Για πολλά χρόνια αγωνίστηκε ως υποτακτικός σε κάποιο γέροντα. Μετά το θάνατο του τελευταίου, ο Άγ. Ιωάννης αποσύρθηκε σε απομόνωση και έζησε σε μια σπηλιά. Πολύ γέρος εκλέχθηκε ηγούμενος στο Όρος Σινά. Δεν ήταν ηδύμενος πολύν καιρό και ξανάφυτε δὴν αωομόνωσн.

Εκεί συνέθεσε το περίφημο έργο του «Ουράνιος Κλίμαξ». Αυτό είναι μια συστηματική περιγραφή της κανονικής μοναστικής οδού, κατά τα στάδια της πνευματικής τελειώσεως. Το βασικό πράγμα εδώ είναι η ιδέα των σταδίων. Ο συγγραφέας γράφει από προσωπική εμπειρία. Εκτός από την προσωπική εμπειρία, στηρίζεται στην παράδοση, στις διδασκαλίες των «από το Θεό φωτισμένων πατέρων». Η Ουράνιος Κλίμαξ τελειώνει μ' έναν ιδιαίτερο «λόγο προς τον ποιμένα», στον οποίο ο Άγιος μιλά για τα καθήκοντα του ηγούμενου.

π. Γ. Φλωρόφσκυ, απόσπασμα από το βιβλίο: «Οι Βυζαντινοί Ασκητικοί και Πνευματικοί Πατέρες»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΤΟΜΕΑΣ ΝΕΟΤΗΤΑΣ & ΝΕΩΝ ΖΕΥΓΑΡΙΩΝ: ♪ Ε Ο Ρ Τ Η 25^{ος} ΜΑΡΤΙΟΥ 1821 ***

Σας προσκαλούμε στη Γιορτή μας «θέλει ἀρέτῃ καί ἰδλμῃ ἢ ἐλευθερία», σήμερα, Κυριακή 30 Μαρτίου 2014, 6:30μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού μας.

2) ἱ ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ἱ

Την Τετάρτη 2 Απριλίου 2014, θα τελεστεί στο Ναό μας **ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ** 7:00 - 11:00μ.μ. (Ορθρος και Θ. Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων) επ' ευκαιρία **ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟΥ Μ. ΚΑΝΟΝΟΣ**.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΕΤΟΣΒΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κυριακή Δ' των Νηστειών (Ιωάννου της Κλίμακος)